

GEWELD IN HUIS RAAKT KINDEREN

Informatie en advies voor ouders

U kunt deze brochure bestellen via
www.movisie.nl

Juli 2008 © MOVISIE, kennis en
advies voor maatschappelijke ontwikkeling

Auteurs: Bert Vissers (MOVISIE) en Trudy
van Harten (JSO expertisecentrum voor
Jeugd, Samenleving en Opvoeding)

Ontwerp: Avant la lettre
Drukwerk: Drukkerij Damen

Deze publicatie is mogelijk gemaakt door
financiering van het ministerie van Justi-
tie. De projecturen van JSO zijn bekostigd
door de provincie Zuid-Holland.

Kennis en advies voor
maatschappelijke ontwikkeling

expertise-
entrum voor
jeugdsam-
enlevingen
opvoeding

Bij huiselijk geweld tussen (ex-)partners
worden **kinderen** vaak over het hoofd
gezien. Toch hebben zij meer in de gaten
dan u denkt.

Dit kan grote **gevolgen** hebben.
Zelfs voor baby's en hele jonge kinderen.

Huiselijk geweld is:

- ruzie maken, schreeuwen, dreigen
- negeren, vernederen, uitschelden
- slaan, schoppen, door elkaar schudden
- opsluiten, buitensluiten, afpersen
- wantrouwen, stalken, achtervolgen

Een kind merkt de **spanningen** tussen ouders altijd.

Ook als het op zolder ligt te slapen.

Wist u dat de gevolgen van het
zien of horen

van huiselijk geweld
net zo groot zijn
als **zelf** geslagen worden?

Ook als het geweld **gestopt** is
blijven ze een **kind** achtervolgen.

Geweld of de dreiging van geweld tast het gevoel van **veiligheid** aan.

Oók bij kinderen die er geen problemen mee lijken te hebben.

Veel kinderen **verbergen** hun problemen voor hun ouders. Vaak omdat zij denken dat hun ouders al genoeg zorgen hebben.

Bijna alle kinderen denken dat zij zelf de **schuld** zijn van de ruzies in huis.

Kinderen over geweld tussen hun ouders

‘Het voelt alsof er een stuk van mijn hart is uitgerukt’ **Nadya**, 8 jaar

‘Ik denk dat de ruzie tussen papa en mama mijn schuld is. Maar nu heeft mama het allemaal uitgelegd. Nu weet ik dat het niet mijn schuld is’ **Joey**, 7 jaar

‘Eigenlijk wil ik niet vertellen hoe ik mij voel. Als ik het vertel dan denk ik er meer aan en moet ik weer huilen’ **Sophie**, 7 jaar

Uitspraken van kinderen die hebben meegedaan met de Boomhut, een ‘Let op de kleintjes’-project. Namen zijn gefingeerd.

Feiten

- Meer dan 200.000 kinderen in Nederland zijn jaarlijks getuige van huiselijk geweld.
- Ongeveer 30% van de kinderen probeert tussenbeide te komen.
- Soms is één ouder gewelddadig, soms allebei.
- Vaak speelt alcohol een rol bij huiselijk geweld.

Ieder kind reageert anders op spanning en geweld in huis.

Dat is afhankelijk van leeftijd en karakter.

Ook reageren jongens hier meestal anders op dan meisjes.

Jongens worden eerder opstandig en boos.

Meisjes trekken zich vaker terug.

Kinderen schamen zich voor het geweld in hun eigen huis. Ze raken hiervan in de war. En praten er niet gemakkelijk over. Zelfs niet met hun beste vrienden of vriendinnen. De meeste kinderen zullen hun ouders blijven verdedigen en doen of er thuis niets aan de hand is.

Ze dragen een geheim met zich mee: een gezinsgeheim.

Dat maakt ze eenzaam.

Nog een paar gevolgen:

0 – 2 jaar:

- niet goed groeien
- veel huilen
- eet- en slaapproblemen
- lusteloosheid

2 – 6 jaar:

- angstig en schrikachtig
- last van hoofdpijn en buikpijn
- opvallend druk of opvallend stil
- agressief naar leeftijdsgenoten

6 – 12 jaar:

- tegendraads gedrag
- tegenvallende resultaten op school
- terugtrekken, afwezig zijn
- snel boos

12 – ouder:

- spijbelen of andere schoolproblemen
- vandalisme
- weglopen
- drugs- en alcoholgebruik

Kinderen die **getuige** zijn
van huiselijk geweld lopen
een **grotere kans**
om later slachtoffer
te worden van huiselijk geweld.

of dader.

Hoe langer het geweld duurt,
hoe vaker het voorkomt,
hoe jonger het kind is,
hoe groter de gevolgen.
En die gaan niet vanzelf over.

Kinderen blijven de dreiging van nieuw
geweld voelen.
Ook als het geweld al een tijdje is gestopt.

Wat kunt u doen voor uw kind?

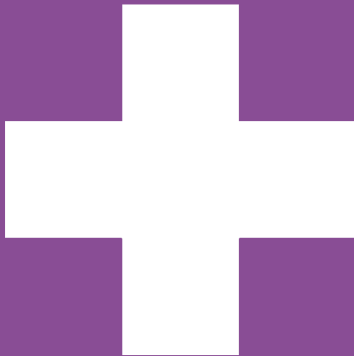
Als het geweld thuis nog **niet** is gestopt:

- Zorg eerst voor de **veiligheid** van uw kinderen en uzelf.
- Als de dreiging groot is: ga naar de politie.
- Praat met uw huisarts, een familielid of een bekende die u vertrouwt. Ook kunt u naar het consultatiebureau.
- Neem contact op met het **Steunpunt huiselijk geweld** in uw regio. Zij weten precies welke hulp bij u in de buurt te vinden is. Ook voor de partner die gewelddadig is.
- U kunt ook rechtstreeks naar het algemeen maatschappelijk werk, vrouwenopvang, Bureau Jeugdzorg of het Centrum voor Jeugd en Gezin gaan.

Wat kunt u doen voor uw kind?

Als het geweld is **gestopt**:

- Uw kind moet **verwerken** wat er is gebeurd. Neem hiervoor contact op met Bureau Jeugdzorg. Daar kunnen zij samen met u bekijken welke hulp uw kind nodig heeft. Hoe sneller u dat doet, hoe beter dit is.
- **Praat** met uw kind op een voor uw kind begrijpelijke manier.
- Probeer het **vertrouwen** van het kind te herstellen.
- Zoek **steun** bij mensen die u en uw kind vertrouwen.

Professionele hulp

- Professionele hulpverleners kunnen uw kinderen helpen met het verwerken van het geweld dat zij hebben meegemaakt. Vaak gebeurt dit **in groepjes**, samen met andere kinderen, die vergelijkbare ervaringen hebben.
- Hulpverleners kunnen u ondersteunen als u **met uw kinderen** wilt praten over wat zij hebben meegemaakt. Vraag hier ook zelf om!
- Zoek hulp voor **uzelf**, als het kan samen met uw partner. Ook dat is in het belang van uw kinderen!

Wat kan groepshulp voor kinderen betekenen?

- Minder angst
- Meer plezier
- Meer zelfvertrouwen
- Meer sociale vaardigheden
- Groter gevoel van veiligheid

Hulp in een groepje helpt echt

‘Ik vind het zo leuk hier. Dingen die ik anders niet durf te vertellen, vertel ik hier wel’

Boy, 10 jaar

‘Ik voel me hier veilig, dat iemand je beschermt’ **Mariam**, 8 jaar

‘Ze is veel vrolijker. Het is net of er een last van haar schouders afgevallen is. Ze is echt weer kind geworden en is blij dat ze meedoet met de groep’ ouders van **Lisa**, 9 jaar

Uitspraken van kinderen die hebben meegedaan met de Boomhut, een ‘Let op de kleintjes’-project. Namen zijn gefingeerd.

Tips voor ouders

- Laat zien dat een ruzie niet hoeft te leiden tot huiselijk geweld
- Laat zien dat het belangrijk is om het weer **goed** te maken
- Laat uw kinderen weten dat ze er mogen zijn: **geef** ze **complimenten** en **aandacht**.
- Doe met elkaar **leuke dingen** en activiteiten.

Tips voor het praten met uw kinderen

- **Praat** met uw kind over wat er is gebeurd. Samen met broertjes of zusjes, maar **óók** apart.
- **Vraag** aan uw kind hoe hij het geweld heeft beleefd.
- Toon **begrip**. Geef uw kind erkenning voor de manier waarop hij het geweld heeft beleefd. Ook al heeft u het zelf anders ervaren.
- Leg uw kind uit dat het zijn schuld **niet** was.
- Vraag aan uw kind **met wie** het nog meer zou willen praten.

Tips bij scheiding

- Maak in het bijzijn van de kinderen **geen ruzie**, bijvoorbeeld over de bezoeksregeling.
- Maak met elkaar **goede afspraken** waar en wanneer u elkaar spreekt als ouders van uw kinderen.
- Praat met uw kinderen **niet negatief** over uw ex-partner.

Steuntje in de rug

Uw kind kan, naast professionele **hulp**, behoefte hebben aan een extra steuntje in de rug. Bijvoorbeeld van een juf op school of van de moeder van een goede vriend(in). Iemand die het in **vertrouwen** kan nemen. **Praat** hierover met uw kind.

Kinderen kunnen zich meestal **goed herstellen** van de gevolgen van huiselijk geweld.

Dit herstel heeft wel **tijd** nodig.

Hoe **eerder** een kind hulp krijgt hoe beter.

Gevolgen voor ouders

De gevolgen van huiselijk geweld bij de **kinderen** worden voor ouders vaak pas echt duidelijk wanneer het geweld is gestopt.

Want een gewelddadige relatie kost veel **tijd** en **energie**.

Als het geweld is afgelopen kunnen kinderen plotseling lastig worden.

Voor ouders kan het moeilijk zijn om daarmee om te gaan.

- Soms beseffen ouders dat ze, door alle problemen, eigenlijk nog maar **weinig contact** hebben met hun eigen kinderen. Ouders kunnen zich hierover schuldig en verdrietig voelen.
- Soms krijgen ouders het gevoel dat ze niet meer **serieus** worden genomen door hun kinderen, bij voorbeeld omdat ze slecht luisteren.
- Soms vinden ouders het **moeilijk** om hun kinderen te straffen, omdat ze vinden dat hun kinderen al genoeg hebben meegemaakt. Of weten ze juist niet goed hoe ze hun kind moet belonen.

Herkent u dat?

Op een rijtje. Enkele redenen om als ouder hulp te vragen:

- om het geweld in uw gezin te stoppen
- om te zorgen voor veiligheid
- om het gezinsgeheim te doorbreken en bespreekbaar te maken
- om beter te begrijpen welke gevolgen huiselijk geweld heeft op uw kinderen en op u als ouders
- om te zorgen dat de ontwikkeling van uw kind niet in gevaar loopt
- om te zorgen voor een goede begeleiding van uw kinderen
- om te leren anders om te gaan met spanningen en ruzie's
- om te leren omgaan met uw gevoelens van verdriet over het geweld

Welke reden ziet u?

Wees niet bang om hulp te vragen

Veel ouders zijn bang om hulp te vragen omdat zij denken dat hun kinderen dan bij hen worden **weggehaald**.

Maar: hulp zoeken betekent **niet** dat je je kinderen kwijtraakt.

Het komt zelden voor dat kinderen uit huis worden geplaatst wanneer ouders **zelf** voor voldoende hulp en steun zorgen.

Telefoonnummers en websites die u uw kinderen kunt aanraden:

www.kindertelefoon.nl is er voor kinderen en jongeren tot en met ongeveer 18 jaar. De kindertelefoon is iedere dag bereikbaar van 14.00 tot 20.00 uur op 0800-0432 (gratis) en voor mobiele bellers: 0900-0132 (20 ct per minuut).

www.kopstoring.nl voor kinderen van ouders met psychische problemen.

www.drankjewel.nl voor kinderen van ouders met een alcoholprobleem.

Telefoonnummer en websites voor volwassenen:

www.steunpunthuiselijkgeweld.nl

www.huiselijkgeweld.nl

Als u het moeilijk vindt om de hele folder mee te nemen schuur onderstaande strook af en bewaar het telefoonnummer voor als u het nodig hebt.

Steunpunt huiselijk geweld

0900-126 26 26 (€ 0,05 cent per minuut)

www.steunpunthuiselijkgeweld.nl